

MELDURIN

at tað varð gjørt ov lítið at fara út til tey ytstu mørkini. Tí spurdi hann seg fyri hjá útvarpinum – at sleppa gera nakrar sendingar við tilfari, ið hann helt manglaði til føroyska sendinetið, og tað varð honum játtað. Heimskvæðið, ið varð sent um veturin, handlaði um tónleik úr øllum heimsins hornum og krókum. Tað serliga við hesi sending var, at lurtarin hvørja ferð fekk søguna um hendan tónleikin við – hvør spælir ella hevði spælt hann, hví hesin tónleikur verður spældur og hvussu hann varð til. Um summarið hevði Kári sending, ið hann kallaði Gjallarhornið, har nógv ymisk sløg av tónleiki var við – eisini uppruna tónleiki, men har talan var um bæði gamlan og nútímans tónleik, har eisini uppruna tónleikur var við. Eisini nevndur heimstónleikur. Talan var um sending einaferð um vikuna, har eitt ávíst tema ella land var í miðdepilinum. Hóast tað heldur var meira møði enn føði at gera sendingarnar, so vóru tær at hoyra í útvarpinum í tilsamans seks ár.

– Tað handlaði um at finna tónleik, ið var so autentiskur sum møguligt. Tað skuldi heilt aftur til upprunan. Mær hóvar ikki, um tónleikur verður ov niðurbundin. Tað skal vera pláss fyri at improvisera, sum vit kenna tað frá djassinum, har eg, sum lurtari, verðið yvirraskaður! Eg var t.d. fyri nøkrum árum síðani til konsert hjá Neil Young, ið hevði eina gittarsolo, sum vardi í einar 15 minuttir. Mær dámar væl, tá normarnir verða brotnir. Tað er meira ektað, sigur Kári.

Áhugin fyri tí siðbundna og uppruna føroyska tónleikinum fekk Kári sum 20 ára gamal. Og hevur hann tey seinnu áriní eisini verið við til at taka upp og arbeiða fyri, at eitt nú skjaldur og kingosangur verður skjalført. Eisini hevur hann verið við til at givið tónleikaútgávur út við skjaldrum, har hópín av tilfari er samlað saman frá mongum ymiskum plássum í Føroyum, og sjálvur heldur Kári Sverrisson, at tað er sera áhugavert at hoyra, hvussu ymiskt tað varð sungið fyrr í mun til nú.

– Nú syngja øll næstan líka. Í gomlum døgum undir Kingosangi, fóru øll í hvør sína ætt, tá tey sungu og tað

legði einin merki til. Soleiðis var tað bara tá. Eg sakni eitt sindur, at vit fáa rúmd fyri hesum í almenna rúminum onkursvegna, har vit kunnu leggja alt tað siðbundna tilfarið út á netið, so øll kunnu fáa ágóðan av tí. Tað er ikki so neyðugt, at tað er so polerað, heldur Kári.

Sum dømi um hetta, nevni Kári amerikumannin, Alan Lomax, ið samlaði túsundavís av tónleikatilfari o.a., bæði í USA og aðrastaðni í heiminum, sum liggur frítt hjá øllum at lurta eftir á netinum í dag – eisini tær upptøkur, ið bert eru hálvar ella kiksaðar eru tøkar at fáa fatur á.

Hóast Kingosangur og skjaldur er við at doyggja út her í Føroyum, so roynir Kári Sverrisson at gera sítt til, at tað onkursvegna verður sparkað lív aftur í hesa mentan, ið føroyingar í langa tíðir hava hildið við líka, meðan tað doyði út aðrastaðnis kring okkum.

Fyri kortum var eitt nú skjaldur tikið fram, tá Listaleyppurin, ið er ein mentanarlígg verkætlan, sum Norðurlandahúsið, Mentamálaráðið, Kommunufelagið og Listasamband Føroya skipa fyri, har fólkaskúlanæmingar og forskúlanæmingar fáa høvi at uppliva góða yrkislist, har Kári, saman við øðrum limi í Enekk, Agnar Lamhauge, ið tók stig til skjaldraverkætlanina, og saman við Rúna Mouritsen, vitjaðu skúlar. Har skjaldur varð tikið fram og sett í nýggjan og áhuga-verdan samanhag, ið lat upp fyri møguleikanum hjá børnunum at skapa nýggjar tónleikaheimar burtur úr tí gamla.

Men aftur til byrjanina í greinini, ið ljóðaði soleiðis: – Men her má vera meir! Ja, er tað meir í væntu frá Kára og Enekki? Uttan at fara heilt uppfrá heimspekiliga, so velji eg heldur at grunda yvir – meðan vit nærkast jørðini – hvat vit kunnu vænta okkum av Enekk í framtíðini. Vit vita, at teir hava spælt einar fimm nýggjar sangir til nakrar av konsertunum higartil, so kanska er okkurt í væntu. Spyrt tú Kára sjálvan sama spurning, so avsannar hann heldur ikki, at kanska verður okkurt givið út við Enekk um rúma tíð, men sum tónleikaúrmælingurin sjálvur sigur:

– So má smíðast, meðan jarnið enn er heitt!

Mær dámar væl, tá normarnir verða brotnir. Tað er meira ektað, sigur Kári Sverrisson